

115. møde.

Tirsdag den 22. maj kl. 14.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om afgift af tipping har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om handelshøjskoler.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3692).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 95 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af den i København den 27. april 1951 undertegnede overenskomst i henhold til Den nordatlantiske Traktat mellem regeringerne i Danmark og Amerikas Forenede Stater om forsvaret af Grønland.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 7517; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3662).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til udnævnelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en øverstkomman-

derende for forsvarsstyrker i Atlantområdet m. v.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 7543; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3690).

Forslagene til rigsdagsbeslutning sattes til forhandling.

Hans Hedtoft: De to forslag, der er foranledningen til vor udenrigspolitiske diskussion, overenskomsten angående Grønlands forsvar og forslaget om en øverstkommanderende i det nordatlantiske område, kan vi tiltræde fra socialdemokratiets side. De er begge en logisk konsekvens af vor tiltræden af Atlantpagten, og vi har haft lejlighed til ved de forudgående drøftelser i det udenrigspolitiske nævn at fremføre vore bemærkninger til enkeltheder, som det ikke er nødvendigt at gentage her.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre nogle bemærkninger både om vor stilling til dansk udenrigspolitik i almindelighed og til aktuelle udenrigspolitiske problemer.

Det er sagt, at den udenrigspolitiske situation, der er baggrunden for vor diskussion i dag, er alvorlig. Jeg er enig heri. Ingen kan have interesse i panikagitation, men vi bør heller ikke forholde offentligheden vor åbne og ærlige bedømmelse af den udenrigspolitiske situation. Verden er i dag fyldt med flere og større faremomenter end tidligere i de forløbne 6 efterkrigsår. Vi har ikke alene oplevet og oplever dag for dag en skærpe af den kolde krig, men vi har også oplevet et velforberedt militært angreb og en krænkelser af FN's højtidelige vedtagelser.

Lad os blot indrømme — jeg tror i alt fald, det gælder de fleste af os —, at vi efter 1945 er blevet frygtelig skuffet i vor forventning om en verden med „frihed for frygt“. Den korte periode i 1945—46 blev meget hurtigt afløst af alvorlig ængstelse over udviklingen og frygt for fremtiden.

Lad os sige lige så åbent, hvad det er, der skaber denne ængstelse. Det er den brutale ensretning i Østeuropa og dannelsen af Østblokken, det er Sovjets aggressive politik og opretholdelsen af deres militære styrker, da de frie lande nedrustede, det er sabotagen mod det mellemfolkelige samarbejde og vetomisbruget i FN, det er krigen i Korea, og det er de kommunistiske partiers jerndisciplin og hensynsløse vilje